

на главно-то прѣдложеніе: *знаемъ*, на вопросъ: „*что знаемъ?*“ и е придаточно допълнително прѣдложеніе. Союзъ-тъ: *че*, соединява придаточно-то прѣдложеніе съ главно-то.

Союзы-тъ соединяватъ едно съ друго прѣдложенія-та и не ся измѣняватъ.

XII.

§ 141.

Могътъ ли да ся измѣняватъ междометія-та?

Междометія-та изражаватъ чувства. Тия не принадлежатъ на прѣдложеніе-то и затова не могътъ да ся измѣняватъ.

§ 142.

Въ какво состои измѣненіе-то на части-тъ на рѣчь-тъ вообще?

1. *Траянъ покорилъ Дакыѣ*.—Съществително-то имя: *Дакыѣ*, ся относи на глагола-тъ: *покорилъ*, на вопросъ: „*что покорилъ Траянъ?*“ составлява право допълненіе и стои въ винителенъ падежъ.

Тукъ съществително-то имя: *Дакыѣ*, ся склонява, за да покаже отношеніе-то му къмъ глагола-тъ: *покорилъ*.—Глагола-тъ: *покорилъ*, составлява сказуемо въ изявително наклоненіе, зачото, като говоримъ това, прѣдставляваме си, че това нѣчто е было истина; въ прѣминъло время, зачото е было прѣди това время, по което говоримъ за него; въ 3 лице, зачото сказуемо-то принадлежи на лице, за което говоримъ; въ мжж. родъ един. число, зачото подлежаще-то: *Траянъ*, е въ мжж. родъ ед. число. Глаголъ: *покорилъ*, ся спряга, за дазначи отношеніе-то на сказуемо-то къмъ говоряще-то лице и къмъ подлежаще-то.